

„Poezijos pavasaris“ stabtelėjo Pasvalyje

Keliaudamas po visą Lietuvą ir net Europą, ir į Pasvalį tradiciškai užsuko tarptautinis poezijos festivalis „Poezijos pavasaris“ (jau 58-asis)! Su žymiais poetais lietuviais (tarp jų – ir kilusiais iš mūsų krašto), latviu ir ukrainiete klausytojai susitiko Mariaus Katiliškio viešojoje bibliotekoje.

Kotryna KRAPTAVIČIŪTĖ

Skaitymuose bibliotekoje muzikinę įžangą akordeonu dovanojo Nedas Stankevičius (mokytoja Elona Rodžienė). Už dalinimąsi poetiniu žodžiu dėkojo meras Gintautas Gegužinskas ir vicemeras Stanislovas Kiudis.

Poetinę popietę vedė poetė, kilusi iš Medinių kaimo, Elvyra Pažemckaitė, vėliau ir pati skaičiusi eilių pasvaliečių tarme. Taip pat tarmiškai skaitė daugelio knygų autorius ir premijų laureatas pasvalietis Vladas Braziūnas. Naujai suskambėjo jo eilės, skirtos Pasvaliui, jo žemei, bedugnėms ir upėms – ciklas „Pasvalys“ ir kitos.

Savąją, dzūkų, šnektą eilėmis vaizdavo ir Birutė Jonuškaitė-Au-

kalbino“ ir bibliotekos gitarą, atlikdamas karinę latvių liaudies dainą.

Skaitymus tęsė Vidas Morkūnas, poetas, prozininkas ir vertėjas, kilęs iš Naujosios Akmenės. Jis atskleidė, kad vienai jo novelių („Mirtis“) inspiraciją suteikė apsilankymas Joniškėlio dvaro kumetyne... Galbūt Pasvalys įkvėps eiles?

torius Vytautas Kaziela su „Poezijos pavasariu“ – jau daugiau nei ketvirtis amžiaus. Tiesa, Pasvalyje skaitė pirmąsyk – ligtol prisibijojęs. Visad žinojo Pasvalį kaip alaus ir Braziūno kraštą – dainų ir tarmės. O pats daugiausia rašantis apie meilę. Prieš dvidešimt penkerius metus – didelę, o dabar, kaip pats sako, tik labai didelę...

Na, o vakare jaukūs skaitymai tęsėsi sodyboje „Pelėdų medus“ – Medinių kaime, Vileišių gimtinėje. Pasvalyje apsilankę poetai džiugiai nustebo, nedideliame mieste sulau-

„Poezijos pavasario“ skaitymus Pasvalyje akordeono muzika pajavirino Nedas Stankevičius (mok. Elona Rodžienė).

Skaitymuose dalyvavęs poetas, redaktorius ir žurnalistas Valdas Daškevičius (kurio raštai versti net į vietnamiečių kalbą!) skaitė ir iš knygos „Visas likęs laikas“, kuri šįmet apdovanota Salomėjos Nėries premija.

Poetas, publicistas ir leidejas, net dvylikos poezijos knygų au-

kę nemažo poezijos gerbėjų būrio. Šiuo laiku, kai dažnai nebežinome, kaip kalbėti – kaip išsakyti tai, ką išgyvename pasaulinių įvykių akivaizdoje – poezija tampa artimesnė. Juk ji visada žino – poetinė kalba kyla iš širdies, iš taikos.

Aidos GARASTAITĖS nuotr.

Iš kairės: poetė iš Lvivo Natalija Trokhym, jos eiles vertę pasvalietis Vladas Braziūnas ir Lietuvos rašytojų sąjungos pirmininkė Birutė Jonuškaitė-Augustinienė.

gustinienė, Lietuvos rašytojų sąjungos pirmininkė. Ji geriausiai žinoma kaip prozininkė, tačiau pripažino kartais „nusidedanti“ ir parašanti eilių. (Na, o tos nuodėmės, turime pasakyti, ištis nuostabios.)

Ji taip pat kvietė šiais metais įsigyti festivalio almanachą (su garsine plokštele viduje), kadangi, deja, valstybė atšaukusi žadėtą finansavimą. Įspėjo nenustebti, pirmuosiuose puslapiuose pastebėjus išbrauktą sakinį apie gautą paramą.

Nuskambėjo Natalijos Trokhym eilės gimtąja ukrainiečių kalba ir Birutės bei Vlado vertimai į lietuvių kalbą. Natalija atvyko iš Lvivo, apsistojo Vilniuje, ir tragiškų įvykių metu prisijungė prie festivalio. Ji nuoširdžiai dėkojo Lietuvos poetams, ją išgirdusiems ir vertusiems jos eiles.

Latvių poetas Pēteris Draguns taip pat skaitė gimtąja kalba, vertimą V. Braziūnas pristatė. Svečias, beje, yra ir grupės „Zālē“ vokalistas bei dainų autorius. Jis netikėtai „pra-